

Til § 8.

Medens den i §§ 6 og 7 omhandlede Dyrtidshjælp i Almindelighed træder i Stedet for den hidtil i Henhold til den kommunale Dyrtidslov ydede Hjælp til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, har man dog ment, at der vedblivende under særlig trykkende Forhold bør være Adgang for de paagældende til at opnaa fornøden yderligere Hjælp af de kommunale Hjelpekasser efter Dyrtidslovens Regler.

Til § 9.

Fordelingen af Udgifterne mellem Stat og Kommune er — som foran anført — den samme som efter den kommunale Dyrtidslov. Medens Udgifterne efter Dyrtidsloven udredes af Kommunerne mod Refusion af to Trediedele fra Staten, har man dog — for at befri Kommunerne for at staa i Forskud med store Beløb — anset det for rettest, at der med Hensyn til den heromhandlede Dyrtidshjælp træffes den Ordning, at Staten udreder de fornødne Beløb til Arbejdsløshedskasserne mod Refusion af en Trediedel fra Kommunerne. Man har derhos valgt at lade den omhandlede Trediedel fordele mellem

Kommunerne i Forhold til Medlemsantallet i Kommunerne den 31. Marts 1918, idet dette Medlemsantal alt anvendes som Grundlag for Beregningen af de ordinære Kommunetilskud til Arbejdsløshedskasserne.

Med Hensyn til den foreslaaede Bestemmelse om, at Indenrigsministeren skal kunne fritage enkelte, af Arbejdsløsheden særlig haardt ramte Kommuner fra at udrede de dem paahvilende Andele henvises til de almindelige Bemærkninger foran.

Til § 10.

Med Hensyn til denne Paragraf kan ligeledes henvises til de foran fremsatte almindelige Bemærkninger.

Til § 11.

Da Loven kun har den ved den forhaandenværende overordentlige Situation skabte Arbejdsløshed for Øje, har man ment foreløbig at maatte begrænse dens Varighed til Tiden indtil den 31. Marts 1918 (som den kommunale Dyrtidslov), for hvilket Tidsrum de foran anførte Beregninger over Udgifterne ved Loven gælder.